

Tilhængerne af drivhuseffektteorien vælger totalt at se bort fra det faktum, at mange ikke-menneskeskabte hændelser giver mange flere CO₂-problemer, end vi nogen sinde kan præstere. F.eks. vil vulkanudbrud og solstormeaktivitet give CO₂-variationer, der er ekstreme sammenlignet med menneskelig aktivitet. Drivhusfolket vælger helt at se bort fra, at Jorden har en genial termostat i form af cirkulation mellem vand, skyer og nedbør.

Når drivhusfanatikerne »glemmer« de mange forbehold, skyldes det givet, at deres mål er et ganske andet end bekymring for Jordens fremtid. Hvis de virkelig ville begrænse CO₂-emissionen, måtte de ubetinget støtte nuklear energi, der uden forurening skaber billig elektricitet, men det gør de som bekendt ikke. Det udtalte formål med drivhusspøgelset er at bremse menneskets udvikling, at lave nulvækstsamfund. Det er de samme folk, der i 1968 sang »Flower-power« og siden spiste mikro-makro-mad. Så skulle det være kommunisme, så var de imod a-kraft, så kæmpede de for fred, og nu er det drivhuseffekten, der er in for 68'erne.

Forslagsbuketten fra Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre har så den yderligere dimension, at man ønsker at opkræve nogle flere skatter fra befolkningen. Alle erkender, at man ikke kan dreje indkomstskatteskruen længere rundt, hvorfor man opfinder andre skatter og afgifter til finansiering af den fortsat stigende offentlige sektor.

Fremskridtspartiet må ud fra alle forhold totalt afvise en CO₂-afgift og kan kun appellere til alle andre om at gøre det samme. I den forbindelse er det forstemmende at se, hvorledes Venstre og Det Konservative Folkeparti godt vil have CO₂-afgift, hvis bare de andre EF-lande er lige så dumme. Det er en antierhvervspolitik langt ud over det rimelige.

Dette lovforslag er så en udløber af CO₂-forslaget. I dette lovforslag vil de tre desperadopartier så med mild hånd dele tilskud ud til

dem, der opfører sig »rigtigt«. En sådan totalitær samfundsdirigering kan man kun tage afstand fra. Tilskud virker som narkotika. Modtagerne bliver mere og mere afhængige og vil dag for dag blive svagere og svagere. Desperadopartierne vil så på bedste pushervis uddele tilskud alt efter, hvor meget modtagerne vil betale i form af fornuftig adfærd.

Fremskridtspartiet håber, at alle virksomheder vil vende sig imod CO₂-afgiften og nægte at betale den absurde afgift.

Fremskridtspartiet håber, at CO₂-afgiften bliver underkendt af EF.

Fremskridtspartiet håber med andre ord, at der bliver gjort alt praktisk muligt for at forhindre denne nye afgiftsvirus i at brede sig i det i forvejen afkræftede danske samfundslægemme.

Fremskridtspartiet skal med ovenstående argumenter afvise dette lovforslag.

Et tredje mindretal (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og det stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Af et flertal (S, SF og RV):

Til § 8

1) Paragraffen affattes således:

»§ 8. Loven træder i kraft den 1. marts 1992.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Lovens ikrafttrædelsestidspunkt udskydes til den 1. marts 1992. Hermed skabes der bedre muligheder for såvel tilrettelæggelsen af den administrative indkøring som gennemførelsen af en mere almen informationsvirksomhed om denne og de øvrige love i CO₂-pakken.